

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 9 grudnia 2025 r.

Poz. 5700

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.330.2025

Lublin, dnia 8 grudnia 2025 r.

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

stwierdzające nieważność uchwały Nr XX/87/25 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 14 listopada 2025 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych, których zarządcą jest Prezydent Miasta Biała Podlaska, na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, w części obejmującej § 3 uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XX/87/25 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 14 listopada 2025 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych, których zarządcą jest Prezydent Miasta Biała Podlaska, na cele niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, w części obejmującej § 3 uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XX/87/25 została doręczona organowi nadzoru w dniu 18 listopada 2025 r.

Przedmiotowa uchwała została podjęta m.in. na podstawie art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2025 r. poz. 889).

Zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej - zezwolenie nie jest wymagane w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c (art. 40 ust. 1).

Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
- 2) umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych;
- 3) umieszczania w pasie drogowym urządzeń obcych innych niż wymienione w pkt 2 oraz reklam;
- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 (art. 40 ust. 2).

Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę (art. 40 ust. 3).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych zajętej powierzchni pasa drogowego, stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego

i liczby dni zajmowania pasa drogowego, przy czym zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień (art. 40 ust. 4).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego i stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim (art. 40 ust. 5).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia obcego innego niż wymienione w ust. 2 pkt 2, albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego (art. 40 ust. 6).

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł (art. 40 ust. 8).

Przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) zajętą część drogi;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia obcego umieszczonego w pasie drogowym (art. 40 ust. 9).

Zajęcie pasa drogowego o powierzchni mniejszej niż 1m² lub powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego lub innego urządzenia obcego mniejszej niż 1 m² jest traktowane jak zajęcie 1m² pasa drogowego (art. 40 ust. 10).

W § 3 uchwały Rada Miasta przyjęła, że za zajęcie 1m² pasa drogowego dróg: krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych w celu, o którym mowa w § 1 pkt 4, ustala się następujące stawki opłaty za każdy dzień zajęcia:

1. *Ogródki gastronomiczne sezonowe i całoroczne: 2,00 zł (drogi krajowe i wojewódzkie); 1,50 zł (drogi powiatowe i gminne);*

2. *Stoiska handlowe i ekspozycyjne: 1,50 zł (drogi krajowe i wojewódzkie); 1,00 zł (drogi powiatowe i gminne);*

3. *Wydzielone miejsca parkingowe (koperty): 4,00 zł (drogi krajowe i wojewódzkie); 3,00 zł (drogi powiatowe i gminne);*

4. *Rusztowania, wygrozdenia oraz inne cele nie wymienione w pkt 1- 3: 3,00 zł (drogi krajowe i wojewódzkie); 2,00 zł (drogi powiatowe i gminne).*

Z powyższych regulacji wynika, że Rada Miasta nie uwzględniła w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej – maksymalnych stawek opłat określonych w art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w § 1 pkt 4 uchwały.

W ocenie organu nadzoru postanowienia § 3 uchwały zostały podjęte z rażącym naruszeniem art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, który stanowi, że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego.

W art. 40 ust. 4 i 6 ustawa stanowi, że opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4 (tj. w celu prowadzenia robót w pasie drogowym oraz w celu zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3), ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych zajętej powierzchni pasa drogowego, stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego i liczby dni zajmowania pasa drogowego, przy czym zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień (ust. 4). Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3 (tj. umieszczania w pasie drogowym urządzeń obcych innych niż wymienione w pkt 2 oraz reklam), ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia obcego innego niż wymienione w ust. 2 pkt 2, albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego (ust. 6).

W świetle powyższych przepisów ustawy stawki opłat w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej za zajęcie pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 - nie mogą przekroczyć 0,20 zł.

Rada Miasta w stanowieniu aktów prawa miejscowego związana jest ramami stworzonymi przez ustawodawcę. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

Ustawodawca w art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych określił maksymalne stawki opłaty, o których mowa w art. 40 ust. 4 - 6, ograniczając tym samym swobodę rady gminy w tym zakresie.

Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z § 2 ust. 3 uchwały, za zajęcie 1m² powierzchni pasa drogowego w celu, o którym mowa w § 1 pkt 1 związanego z umieszczeniem w nim *urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej* ustala się opłatę w wysokości 0,20 zł za jeden dzień.

W ocenie organu nadzoru ustalenie opłaty za jeden dzień zajęcia 1m² powierzchni pasa drogowego w celu prowadzenia robót w pasie drogowym wyłącznie stosunku do urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej nie realizuje w pełni upoważnienia z art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych.

Należy zwrócić uwagę, że ustawodawca różnicuje zajęcie pasa drogowego ze względu na umieszczenie w nim „obiektów” i „urządzeń” infrastruktury telekomunikacyjnej.

Posłużenie się w przepisie art. 40 ust. 8 ustawy pojęciami odrębnie: obiekt i urządzenie infrastruktury telekomunikacyjnej, wskazuje na to, że pojęć tych nie należy utożsamiać - czym innym jest bowiem obiekt infrastruktury telekomunikacyjnej, a czym innym urządzenie infrastruktury telekomunikacyjnej. W konsekwencji brak stawki opłaty w odniesieniu do któregośkolwiek z nich będzie przesądzać o niepełnej realizacji delegacji ustawowej.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XX/87/25, we wskazanej części, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Biała Podlaska
- 2) Przewodniczący Rady Miasta Biała Podlaska